

Bogdan Dumitru Moloman

LEGISLAȚIA FAMILIEI ADNOTATĂ

Ediția a II-a,
revăzută și adăugită

Bogdan Dumitru Moloman

LEGISLAȚIA FAMILIEI ADNOTATĂ

Ediția a II-a,
revăzută și adăugită

Universul Juridic
București
-2023-

1. Codul civil (Legea nr. 287/2009)¹

-extras-

(...)

CARTEA I Despre persoane

(...)

Titlul II Persoana fizică

Capitolul I Capacitatea civilă a persoanei fizice

Bibliografie specială:

Articole, tratate, cursuri universitare, monografii

FL.A. BAIAS, A. BOAR, FL.AL. BOAR, *Tendențe noi în protecția adulților vulnerabili. Reforma incapacității și cerința discernământului*, în Revista de Dreptul Familiei nr. 1/2023;
T. BODOAȘCĂ, S.O. NOUR, I. MAFTEI, *Drept civil. Partea generală. Subiectele dreptului civil*, Ed. Universul Juridic, București, 2010, pp. 145 sqq; G. BOROI, *Drept civil. Partea generală. Persoanele*, ed. a III-a, Ed. Hamangiu, București, 2008, pp. 474 sqq; E. CHELARU, *Drept civil. Persoanele în reglementarea NCC*, ed. a IV-a, Ed. C.H. Beck, București, 2016, pp. 17 sqq;
C.M. CRĂCIUNESCU, *Câteva considerații privind ocrotirea minorului în perspectiva proiectului de modificare a Codului civil*, în Revista de Dreptul Familiei nr. 1/2022;
I. DOGARU, S. CERCEL, *Drept civil. Persoanele*, Ed. C.H. Beck, București, 2007, pp. 22 sqq;

---

¹ Republicată (M. Of. nr. 505 din 15 iulie 2011) în temeiul art. 218 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Codului civil (M. Of. nr. 409 din 10 iunie 2011; în vigoare de la 1 octombrie 2011, cu excepția art. 214 și art. 216-218, art. 224, art. 225 alin. (1) și (2), art. 226 și art. 228, intrate în vigoare la 3 zile de la data publicării).

Istoric:

- **O.U.G. nr. 79/2011** pentru reglementarea unor măsuri necesare intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil (M. Of. nr. 696 din data de 30 septembrie 2011);
- **Legea nr. 60/2012** privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2011 pentru reglementarea unor măsuri necesare intrării în vigoare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil (M. Of. nr. 255 din data de 17 aprilie 2012);
- **Rectificare** în M. Of. nr. 246 din data de 29 aprilie 2013;
- **Legea nr. 138/2014** pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe (M. Of. nr. 753 din data de 16 octombrie 2014);
- **O.U.G. nr. 1/2016** pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe (M. Of. nr. 85 din data de 4 februarie 2016);
- **Legea nr. 17/2017** privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2016 pentru modificarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și a unor acte normative conexe (M. Of. nr. 196 din data de martie 2017): **modifică art. 2.445 C. civ.**
- **Legea nr. 140/2022** privind unele măsuri de ocrotire pentru persoanele cu dizabilități intelectuale și psihosociale și modificarea și completarea unor acte normative (M. Of. nr. 500 din 20 mai 2022).

G.C. FRENȚIU, *Principalele instituții ale dreptului civil român*, ed. a II-a, revăzută și adăugită conform noului Cod civil, Ed. Universul Juridic, București, 2012, pp. 16 sqq; G.C. FRENȚIU, B.D. MOLOMAN, *Elemente de dreptul familiei și de procedură civilă*, ed. a III-a, revăzută și actualizată conform noului Cod civil, Ed. Universul Juridic, București, 2011, pp. 21 sqq; E. LUPAN, S. SZTRANYICZKI, *Persoanele în concepția noului Cod civil*, Ed. C.H. Beck, București, 2012, pp. 25 sqq; M. NICOLAE (COORD.), V. BÎCU, G.-A. ILIE, R. RIZOIU, *Drept civil. Persoanele*, Ed. Universul Juridic, București, 2016, pp. 132 sqq; T. PRESCURE, R. MATEFI, *Drept civil. Partea generală. Persoanele*, Ed. Hamangiu, București, 2012, pp. 286 sqq; I. REGHINI, Ș. DIACONESCU, P. VASILESCU, *Introducere în dreptul civil*, Ed. Hamangiu, București, 2013, pp. 84 sqq; S. STOICESCU, *Emanciparea minorului în sistemul Codului civil*, în Revista Română de Drept Privat nr. 3-4/2021; C.T. UNGUREANU, *Drept civil. Partea generală. Persoanele*, ed. a III-a, Ed. Hamangiu, București, 2016, pp. 56 sqq; O. UNGUREANU, C. JUGASTRU, *Drept civil. Persoanele*, ed. a II-a, revăzută, Ed. Hamangiu, București, pp. 4 sqq

Secțiunea 1

Capacitatea de folosință

Art. 34. Noțiune. Capacitatea de folosință este aptitudinea persoanei de a avea drepturi și obligații civile.

DOCTRINĂ

1. „Prin *starea (status)* persoanelor se înțelege ceea ce constituie condiția juridică a acestora în familie și societate [de ex., dacă este minor sau major, căsătorit ori necăsătorit, copil firesc sau adoptat etc. (...)], iar *capacitatea* persoanelor desemnează aptitudinea lor, recunoscută de lege, de a avea drepturi și obligații (*capacitatea de folosință*) și de a le putea exercita (*capacitatea de exercițiu*)” (M. NICOLAE, *Drept civil. Teoria generală*, Vol. I. *Teoria dreptului civil*, Ed. Solomon, București, 2017, p. 493).

2. „Lipsa capacității de folosință valorează negarea personalității juridice a omului, transformarea acestuia în obiect sau în marionetă juridică” (I. REGHINI, Ș. DIACONESCU, P. VASILESCU, *Introducere în dreptul civil*, Ed. Hamangiu, București, 2013, p. 478).

Art. 35. Durata capacității de folosință. Capacitatea de folosință începe la nașterea persoanei și încetează odată cu moartea acesteia.

Art. 36. Drepturile copilului conceput. Drepturile copilului sunt recunoscute de la concepțiune, însă numai dacă el se naște viu. Dispozițiile art. 412 referitoare la timpul legal al concepțiunii sunt aplicabile.

DOCTRINĂ

1. „(...) Această dispoziție legală este privită ca fiind expresia unei excepții de la regula dobândirii capacității de folosință de la nașterea persoanei, excepție concretizată în aceea că persoana fizică dobândește capacitate de folosință, anticipat, condiționat și limitat, chiar înainte de nașterea sa. Este o capacitate anticipată, deoarece ea se dobândește înainte de naștere, respectiv de la concepție; este o capacitate condiționată, fiindcă ea se pune în discuție doar atunci când copilul se naște viu; și este limitată, fiindcă ea privește doar drepturile copilului, nu și obligațiile acestuia” (I. REGHINI, Ș. DIACONESCU, P. VASILESCU, *Introducere în dreptul civil*, ed. a II-a, revizuită și adăugită, Ed. Sfera Juridică, Cluj-Napoca, 2008, p. 96).

2. „Prin excepție și printr-o ficțiune juridică de la regula potrivit căreia capacitatea de folosință se dobândește de la naștere, copilul conceput se consideră ca născut, când este

vorba de interesul său, pentru ca prin faptul unei nașteri tardive să nu fie lipsit de drepturile ce i s-ar fi cuvenit dacă s-ar fi născut mai devreme. În vechiul drept românesc și în toate legislațiile, principiul era formulat sub maxima *infans conceptus pro nato habetur, quotiens de eius commodis agitur* (copilul conceput se consideră ca născut de câte ori este vorba de interesele lui)” (D. ALEXANDRESCO, *Principiile dreptului civil*, vol. I, Atelierele grafice Socec & Co., SA, București, 1926, p. 134).

3. „Drepturile copilului conceput există deci de la momentul concepțiunii sale, dar efectele ce derivă din aceste drepturi nu se realizează decât sub condiție suspensivă; *eveniente conditione*, dacă nu se îndeplinește condiția suspensivă, această împrejurare atrage caducitatea drepturilor afectate de condiție, nu însă stingerea retroactivă a efectelor juridice. (...) Așadar, drepturile – și obligațiile corespunzătoare acestora – se află sub condiție. În aceste condiții, personalitatea juridică a copilului conceput nu este o ficțiune juridică; el este o persoană juridică actuală, titulară de drepturi și, limitat, de obligații corespunzătoare acestora” (I. DELEANU, *Ficțiunile juridice*, Ed. All Beck, București, 2005, pp. 417-418).

4. „Copilul nu reprezintă doar o existență fizică a cărei stadialitate de dezvoltare concură la determinarea conceptului de capacitate juridică. El reprezintă însăși persoana fizică, care până la majorat este ocrotită juridic, tocmai datorită insuficienței maturității sale psihice. (...) copilul nu mai reprezintă un substitut identitar al părinților sau o aluviune la lumea adultă și trebuie tratat în funcție de ceea ce este și nu în funcție de ceea ce va deveni. El este purtătorul propriilor sale drepturi, având un statut juridic de sine stătător, în jurul căruia gravitează drepturile și obligațiile celorlalte persoane (familia nucleară extinsă ori raporturi cu terțe persoane), precum și societatea în general, care a structurat statutul copilului corespunzător valorii ei” (M.M. PIVNICERU, C. LUCA, *Interesul superior al copilului. Expertiza psihologică în caz de separarea/divorțul părinților*, Ed. Hamangiu, București, 2016, pp. 3-4).

Secțiunea a 2-a Capacitatea de exercițiu

Art. 37. Noțiune. Capacitatea de exercițiu este aptitudinea persoanei de a încheia singură acte juridice civile.

DOCTRINĂ

„(...) trebuie definită capacitatea de exercițiu ca fiind aptitudinea persoanei de a dobândi și exercita drepturi și de a-și asuma și executa obligații, încheind singură și personal acte juridice” (I. REGHINI, Ș. DIACONESCU, P. VASILESCU, *Introducere în dreptul civil*, ed. a II-a, revizuită și adăugită, Ed. Sfera Juridică, Cluj-Napoca, 2008, p. 96).

Art. 38. Începutul capacității de exercițiu. (1) Capacitatea de exercițiu deplină începe la data când persoana devine majoră.

(2) Persoana devine majoră la împlinirea vârstei de 18 ani.

Art. 39. Situația minorului căsătorit. (1) Minorul dobândește, prin căsătorie, capacitatea deplină de exercițiu.

(2) În cazul în care căsătoria este anulată, minorul care a fost de bună-credință la încheierea căsătoriei păstrează capacitatea deplină de exercițiu.

DOCTRINĂ

1. „Pe de-o parte, regula instituită de art. 39 alin. (1) C. civ. urmărește asigurarea deplină a condițiilor materiale pentru traiul în comun și deci a exercițiului firesc al vieții de familie, care presupune, în mod uzual, încheierea unor acte juridice (cumpărarea/închirierea unei locuințe, contractarea unui împrumut etc.). Pe de altă parte, momentul căsătoriei marchează ieșirea minorului de sub autoritatea părintească pentru a întemeia propria familie, în privința căreia trebuie să ia decizii singur, astfel că lipsa capacității depline de exercițiu ar echivala cu o imixtiune nejustificată în raporturile dintre soți” (S. STOICESCU, *Emanciparea minorului în sistemul Codului civil*, în *Revista Română de Drept Privat* nr. 3-4/2021, p. 302).

2. „(...) divorțul din culpă exclusivă nu are niciun efect asupra emancipării de drept. În caz de divorț, minorul din a cărui culpă exclusivă s-a pronunțat divorțul păstrează capacitatea deplină de exercițiu (...)” (S. STOICESCU, *Emanciparea minorului în sistemul Codului civil*, în *Revista Română de Drept Privat* nr. 3-4/2021, p. 302).

3. „(...) minorul de rea-credință va pierde capacitatea deplină de exercițiu, pentru acesta din urmă funcționând ca o sancțiune” [L. IRINESCU, *Când minorul se căsătorește*, în D.A. POPESCU, S. GOLUB (eds.), *O familie pentru Europa, o Europă a familiilor? Studia Emese Florian Dedicata*, Ed. Hamangiu, București, 2022, p. 451].

Art. 40. Capacitatea de exercițiu anticipată. Pentru motive temeinice, instanța de tutelă poate recunoaște minorului care a împlinit vârsta de 16 ani capacitatea deplină de exercițiu. În acest scop, vor fi ascultați și părinții sau tutorele minorului, luându-se, când este cazul, și avizul consiliului de familie.

DOCTRINĂ

1. „Având în vedere că prin solicitarea recunoașterii capacității de exercițiu anticipate a minorului nu se urmărește stabilirea unui drept potrivit față de o altă persoană, considerăm că aceasta ar putea fi soluționată prin procedura necontencioasă. (...) titularul cererii ar putea fi minorul interesat, care, având capacitate restrânsă de exercițiu, va fi asistat de unul dintre părinții sau, după caz, tutorele său. Susținem acest punct de vedere în considerația faptului că minorul de 16 ani este cel interesat în obținerea capacității depline de exercițiu, acesta fiind un drept al său propriu, iar nu al părinților săi. Mai mult decât atât, o inițiativă a părinților în acest sens, care să nu exprime și dorința minorului, l-ar lipsi pe acesta de protecția împotriva abuzurilor unor terțe persoane, de care el beneficiază atâta vreme cât are capacitate restrânsă de exercițiu. Prin urmare, în cazul în care cererea ar fi formulată de părinte, în nume propriu, considerăm că aceasta ar trebui respinsă ca lipsită de interes, cu atât mai mult cu cât orice părinte are dreptul, dar și îndatorirea de a-și crește copilul și de a-i da orientarea și sfaturile necesare exercitării corespunzătoare a drepturilor pe care legea le recunoaște acestuia” (C.-M. CRĂCIUNESCU, D. LUPAȘCU, *Emanciparea minorului în reglementarea noului Cod civil*, în *Pandectele Române* nr. 9/2011, p. 28).

2. „(...) minorul emancipat trebuie considerat major, sub toate aspectele” (S. STOICESCU, *Emanciparea minorului în sistemul Codului civil*, în *Revista Română de Drept Privat* nr. 3-4/2021, p. 317).

Art. 41. Capacitatea de exercițiu restrânsă. (1) Minorul care a împlinit vârsta de 14 ani are capacitatea de exercițiu restrânsă.

(1)¹ Are capacitate de exercițiu restrânsă și majorul care beneficiază de consiliere judiciară.

¹ Alin. (1)¹ al art. 41 a fost introdus prin art. 7 pct. 1 al Legii nr. 140/2022.